

I nægtedes fremme. Antallet af *redegørelser fra ministre* (jfr. forretningsordenens § 19) var 4 og af besvarede *spørgsmål til ministrene* (jfr. forretningsordenens § 20) 111. 6 af disse spørgsmål stilledes skriftligt efter afslutningen af folketingets mødeperiode og blev af de pågældende ministre ligeledes besvaret skriftligt.

Til belysning af udviklingen i de senere år anføres følgende oversigt over antallet af besvarede forespørgsler og spørgsmål:

	Antal forespørgsler	Antal spørgsmål
1953-54 . . . . .	7	60
1954-55 . . . . .	3	40
1955-56 . . . . .	3	78
1956-57 . . . . .	3	52
1957-58 . . . . .	4	42
1958-59 . . . . .	9	65
1959-60 . . . . .	5	111

Af folketingsårets 111 spørgsmål stilledes de fleste til socialministeren (15), handelsministeren (12), indenrigsministeren (12), finansministeren (11), ministeren for offentlige arbejder (11), undervisningsministeren (11), justitsministeren (10) og udenrigsministeren (9), mens ingen af de øvrige ministre havde mere end 6 spørgsmål af besvare. Antallet af spørgere var 50; af disse stillede 25 1 spørgsmål og de øvrige 2-10 spørgsmål. Efter spørgernes partigruppering fordelte spørgsmålene sig således: socialdemokratiet 12, venstre 20, konservative folkeparti 23, radikale venstre 17, retsforbundet 6, kommunistiske parti 21, socialistisk folkeparti 10, hvortil kom 1 spørgsmål fra hver af de to grønlandske medlemmer.

---

Der nedsattes i folketingsåret 115 *folketingsudvalg* til behandling af lovforslag og forslag til folketingsbeslutning m. v., herunder medregnet de stående udvalg, men ikke udvalg, der nedsattes i henhold til lovbestemmelser eller regeringsbeslutninger. I disse 115 udvalg, blandt hvilke adskillige dog kun